

man paa den anden Side seer hen til den Udstrækning, som Portofriheden, ifølge den Oplysning, som Udvalget er kommet i Besiddelse af, igjennem en Række af Aar, ved en Mængde specielle Resolutioner, til Fordeel endog for Institutioner og Selskaber af privat Charakter, har erholdt, samt at der dog neppe lader sig bringe nogen Orden i dette System, uden at Knuden maa gjennehugges, saa turde det maaffee for Regjeringen selv være det Uanseligste, at der lægges et saa radikalt Middel som det, der indeholdes i den omhandlede Bestemmelse, i dens Hænder, til at føre de deels ved Begunstigelse og deels ved en særegen Betragtningssaaade, vel ogsaa af Hensyn til de hidtil gjældende høie Portotarif, fremkaldte forvirkede Forhold, tilbage til deres naturlige Tilstand, og at benytte denne som Udgangspunkt for en ny Ordning, der fyldstgjør de uafviselige Krav, som i Stats-tjenestens og Borgernes Interesse maatte gøres, uden at komme i Strid med Grundsaetningerne for et velorganiseret Postvæsen. — Seet fra denne Side, er det forekommet os, at Bestemmelsen om Portofrihedens Ophævelse med 1ste April 1852, uagtet den tildeels foregriber Afgjørelsen af Spørgsmaal, som endnu ikke ere befundne at være fuldkomment modne dertil, dog kan findes motiveret, og vi turde besaarsag formene, at der, efter at den engang er kommen ind i Loven, ikke kan være tilstrækkelig Grund til at tage den ud deraf igjen.

ad § 3.

Paa denne Paragraph, der indeholder Tariffbestemmelserne for Pakkepostforsendelser, er Udvalgets Opmærksomhed fornemmelig bleven hændragen, og det er ved flere af disse Bestemmelser, at der væsentligt er yttret Betænkkeligheder. Vi maae erkende, at der vil kunne fremsføres Indvendinger imod Pakkeposttarten, hvad dens Sammensætning i Almindelighed

angaaer, forsaavidt en Tært, hvorved tre Momenter maae tages i Betragtning, for at udfinde dens Anvendelse paa de enkelte Gjenstande, gjør det vanskeligt for dem, som benytte Posten, forud at beregne, hvormeget de have at udrede, hvilket dog maa ansees som en vigtig Egenstøb ved tariffmæssige Bestemmelser — men fornemmelig hvad Værditariffen betræffer, da denne er eens for alle Afstande, og derved nødvendigviis maa fordyre Forsendelserne paa de kortere, medens de derimod betydeligt letter dem paa de længere. En Pakkeposttært efter et simplere System, der omfattede Vægt og Værdi, uden at gjøre Forskiel paa Gjenstandens Bessaffenhed, turde vistnok tilkomme Fortrinnet for den i Lovforslaget indeholdte, hvorimod en Værditariff, beregnet efter Afstanden og sat i Forbindelse med Grundtarten og Vægttariffen, ikke vilde være henstigtsmæssig, da den vilde gjøre Tarten mere kompliceret og altsaa føre til det Modsaatte af Simplification. Men, om end Udvalget kunde have forenet sig om en forandret Pakkeposttært, der kunde bringes i Forslag, saa vilde Sagen derved føres ind paa en Vej, der sandsynligviis vilde drage dens Tilendebringelse saa langt ud, at Forslaget ikke kunde blive til Lov saa betimeligt, at de fornødne Forberedelser kunde træffes, for at lade Loven træde i Kraft fra næstkommende 1ste April.

Vi tør derfor haabe, at det ærede Thing vil bifalde, at vi have ladet den ovenfor yttrede Betragtning af det Henstigtsmæssige i at undgaae enhver væsentlig Forandring i det fra Landstthinget modtagne Lovforslag være den overveiende ved den Beslutning, vi maatte tage, saameget mere som der ifølge § 17 skal efter tre Aars Forløb foretages en Revision af de Tariffer, der indeholdes i Loven, hvorved man da vil have flere Erfaringer at støtte sig paa.